

problem, i og med at der er flere forskellige muslimske grupper osv. Det giver en masse forskellige ikke bare barrierer, men deciderede konflikter, som man ikke kan undgå.

Men det har i og for sig ikke så meget at gøre med, at der nu af især den vestlige verden er sat en proces i gang, hvor man yder store, store bidrag ikke for at gøre Irak til et kristent samfund eller til et superdemokratisk projekt, hvor man kan sige: Der kan I bare se, venner, det kunne faktisk godt lade sig gøre. Det ville nok være naivt at tro, at det ville ske på ret kort sig. Det skulle jeg hilse og sige.

Men omvendt har den vestlige verden i hvert fald været med til at bidrage både økonomisk og militært til også at forbedre vilkårene for befolkningen i Irak, og det må da trods alt stå højere end trosretning.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

I mit spørgsmål før lå der også spørgsmålet om den linje fra Fremskridtspartiet og med de ledende folk derfra, der gik over og blev Dansk Folkeparti, om holdningen til internationale konflikter og opbygningen og sikringen af islamiske stater. Er det en holdning, man vil fortsætte med? Er det en ny politik fra Dansk Folkepartis side, at man medvirker til opbygningen af islamiske stater og dermed fremmer islamisme?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu har jeg jo svært ved at se, hvad spørgsmålet om, hvad et parti, som ikke er repræsenteret i Folketinget, sagde for 20 eller 15 år siden, har med den her debat at gøre.

Dansk Folkeparti er altså mig bekendt ikke Fremskridtspartiet. Der er i hvert fald så noget, som jeg har misforstået, eller også er det måske hr. Kaalund, der har misforstået noget.

Er SF DKP i dag? Eller er Det Radikale Venstre Venstre? Nej, det er de ikke. Der er altid en politisk brydningsproces i gang, hvor samfundet ændrer sig. Og det betyder også, at der efterspørges forskellige politiske partier. Jeg synes, det er et noget særpræget spørgsmål, og jeg har egentlig ikke nogen kommentarer til det.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke flere bemærkninger til ordføreren. Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Formålet med den internationale styrkes indsats i Irak er at bane vejen for, at irakerne selv kan overtage ansvaret for en stabil udvikling frem mod demokrati, forsoning, fred og fremgang.

Vi skal derfor ikke være i Irak et eneste øjeblik længere, end irakerne selv ønsker det, eller FN beder os om det. Med andre ord, vi skal ikke være der et eneste øjeblik længere end nødvendigt. Men vi er endnu ikke der, hvor vi med god samvittighed kan trække os ud.

Derfor står Det Konservative Folkeparti fuldt og helt bag beslutningsforslaget. Vi støtter uden forbehold og uden taktiske reservationer den foreslåede forlængelse af mandatet til de danske styrkers deltagelse i Irak.

Vi støtter også den del af forslaget, som lægger op til, at der skal lægges stadig større vægt på træning og uddannelse af de irakiske sikkerhedsstyrker og støtte til den civile genopbygning.

Vi vakler ikke. Det har vi ikke gjort, og det ønsker vi heller ikke at komme til. Et internationalt samfund, der i de afgørende faser ryster på hånden, stikker halen mellem benene og lader halvfyrdigt arbejde bag sig, inviterer til kaos. Det er det eneste, den hårdt prøvede irakiske befolkning ikke har brug for.

Vi siger ja til at forny mandatet af tre stærke grunde. For det første fordi de demokratiske valgte ledere af det irakiske folk beder os om det. Det er sket med breve fra premierminister al-Jafaari. For det andet fordi FN beder os om det. Det er sket med resolution 1546 og senest fornyet med resolution 1637 fra den 8. november sidste år. Og for det tredje, fordi vi selv mener, at vort personel, vores soldater, vores styrker, vores civile gør en mærkbar og positiv forskel.

Kl. 13.15

Et politisk demokratisk spor blev lagt med bl.a. FN-resolution 1546 fra juni sidste år. Og det er på trods af yderst vanskelige vilkår og dystre forudsigelser rent faktisk også blevet fulgt. FN-mandatet er siden fornyet med resolution 1637.

Den politiske proces blev indledt med en midlertidig regering, der var ansvarlig for nedsettelsen af en forfatningskommission. Forslaget til en ny forfatning kom til folkeafstemning i oktober, hvor den irakiske befolkning bakkede op både ved i stort omfang at stemme og ved at sige ja til forslaget.

Derefter fulgte parlamentsvalget, som helt efter planen blev afviklet den 15. december og det under relativt sikre forhold. Igen kvitterede ira-